

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/255/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513205839
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3513205839.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci žalobcu O. V. V. E. SA, boulevard Z. 1, V. XXX XX, E. republika, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom O. V. V. E. SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom S. 2, O., H.: XX XXX XXX, proti žalovanej B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. W. XX, o zaplatenie 5.290,73 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 04. augusta 2015, č. k. 12C/162/2014-86 takto

rozhodol:

I. P o k r a č u j e v odvolacom konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu D. W. a.s., so sídlom O., V. 7, H.: XX XXX XXX a to spoločnosťou O. V. V. E. SA, boulevard Z. 1, V. XXX XX, E. republika, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. XXX XXX XXX, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom O. V. V. E. SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom S. 2, O., H.: XX XXX XXX, zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Po, vložka č. 2990 B.

II. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

III. Žalovaná n e m á proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh o zaplatenie 5 290,73 Eur s príslušenstvom v celom rozsahu. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu D. W. a.s., so sídlom O., V. 7, H.: 35 XXX XXX so žalovanou uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, obsahom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanej úver vo výške 5 974,91Eur a súčasne záväzok žalovanej nahradiť celkové náklady spojené s poskytnutím úveru, a to formou 36 mesačných splátok vo výške 225,05 Eur so splatnosťou prvej splátky dňa 15.10.2008. Právny predchodca žalobcu dňa 09.02.2010 odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok, pričom dlh žalovanej vo výške 5 384,63 Eur sa dňom 31.03.2010 stal splatným. Právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o úvere, je nevyhnutné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka) a na predmetný právny vzťah medzi účastníkmi aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnúť na premlčanie ex offa aj bez toho, aby sa odporca premlčania dovoľával v zmysle Občianskeho zákonníka. Citované ustanovenie je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je nutné aplikovať ho prednostne aj v prípade nároku navrhovateľa uplatneného v predmetnom konaní. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené

zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia a s poukazom na to, že ustanovenie je ustanovením procesným, bol súd povinný prihliadať na premlčanie ex offo. S poukazom na skutočnosť, že právo žalobcu na zaplatenie je právom, ktoré podlieha premlčaniu, súd skúmal, či došlo ku kvalifikovanému uplynutiu času, teda zániku súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva, pričom v prípade nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv súd skúma premlčanie ex offo v súlade s § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto preskúmal uplatnený nárok žalobcu. Zistenie premlčania uplatneného nároku má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). Začiatok plynutia premlčacej doby je podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd považoval uplatnenú pohľadávku žalobcu za premlčanú z dôvodu, že uplatnenú pohľadávku bolo možné prvýkrát uplatniť dňa 01.04.2010 (t.j. deň nasledujúci po splatnosti dlhu v dôsledku odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcu) a žalobný návrh bol podaný na súde dňa 12.06.2013, teda po márnom uplynutí 2-ročnej premlčacej doby podľa ustanovenia. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto návrh súd zamietol bez toho, že by ďalej posudzoval vecnú správnosť a opodstatnenosť uplatňovaného premlčaného práva (čo do základu a výšky). O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1, pričom po posúdení žalobcovi nevznikol nárok na náhradu trov konania a žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, a preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní. Dôvodil, že v tomto prípade bolo právo uplatnené v riadnom konaní na rozhodcovskom konaní a následne po zabezpečení exekučného titulu aj v exekučnom konaní, v ktorom spoločnosť D. W. a.s. pokračovala až do momentu právoplatného zastavenia exekúcie uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7Er/1094/2010-17. V danom prípade žalobca podal žalobu dňa 12.05.2010 Stálemu rozhodcovskému súdu pri Komerčnej rozhodcovskej spoločnosti, a. s. so sídlom Čadca, ktorý vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom č. KRS/424/2010 zo dňa 11.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2010 a vykonateľnosť dňa 09.11.2010. Na základe tohto rozsudku bol podaný návrh na vykonanie exekúcie dňa 02.12.2010, ktorá žiadosť bola zamietnutá uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7Er/1094/2010-17 zo dňa 26.03.2013 a ktoré sa stalo právoplatné dňa 21.05.2013. Podľa jeho názoru počas rozhodcovského konania a počas exekučného konania premlčacia lehota spočívala s poukazom na ust. § 112 Občianskeho zákonníka. Žaloba bola podaná dňa 12.06.2013, teda v zákonnej premlčacej lehote. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/161/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý tento právny názor potvrdzuje. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, návrhu vyhovel alebo vrátil vec súdu prvej inštancie k novému prerokovaniu. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v celom rozsahu podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z. z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Po podaní odvolania žalobcom došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len "CSP"/, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /O.s.p./, platný v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v čase podania odvolania.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vychádzajúc z uvedených ustanovení, s prihliadnutím na základné princípy CSP uvedené v jeho čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1, odvolací súd posudzoval dôvody odvolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p..

7. V danej veci mal odvolací súd z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. za preukázané, že v priebehu odvolacieho konania - dňa 30.06.2016 došlo k výmazu pôvodného žalobcu D. W., a.s., so sídlom V. 7, XXX XX O., H. XX XXX XXX z obchodného registra v dôsledku cezhraničného zlúčenia so spoločnosťou O. V. V. E. SA, so sídlom boulevard Z. 1, XXXXX V., E., zapísanou v obchodnom registri Paríž pod č. XXX XXX XXX, pričom spoločnosť O. V. V. E. SA, so sídlom boulevard Z. 1, XXXXX V., E., sa stala právnym nástupcom pôvodného žalobcu.

8. Z uvedených dôvodov v zmysle § 64 CSP odvolací súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom žalobcu - spoločnosťou O. V. V. E. SA, so sídlom boulevard Z. 1, XXXXX V., E., zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. XXX XXX XX2, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom O. V. V. E. SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom S. 2, XXX XX O., H.: XX XXX XXX, zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Po, vložka č. 2990 B.

9. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom závere, že peňažný nárok žalobcu je premlčaný, keď právny predchodca žalobcu dňa 09.02.2010 odstúpil od spotrebiteľskej zmluvy pre porušenia zmluvných podmienok, pričom dlh žalovanej vo výške 5.384,63 Eur sa dňom 31.03.2010 stal splatným a žalobný návrh bol podaný na súde dňa 12.06.2013, teda po márnom uplynutí 2-ročnej premlčacej doby podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

10. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

11. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie v danej veci neprihliadol na skutočnosť, že počas vedenia rozhodcovského konania a následne exekučného konania došlo k spočívaniu premlčacej doby v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, a preto jeho nárok nie je premlčaný.

12. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané, a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

13. Z uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7Er/1094/2010-17 zo dňa 26.03.2013, ktoré sa stalo právoplatné dňa 21.05.2013 vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom pri Komerčnej rozhodcovskej spoločnosti, a.s., so sídlom v Čadci sp. zn. KRS/424/2010 zo dňa 11.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2010 a vykonateľnosť 09.11.2010, bola zamietnutá, nakoľko exekučný súd zistil, že predložený rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, z čoho vyplýva absencia právomoci rozhodcu v danej veci konať, a preto nemožno predmetný rozhodcovský rozsudok považovať za spôsobilý exekučný titul.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci počas rozhodcovského konania a exekučného konania o nároku žalobcu, ktorý uplatňoval i v tomto súdnom konaní, premlčacia doba v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka plynula, nespočívala. Vedením rozhodcovského konania nemohlo dôjsť k zastaveniu plynutia premlčacej doby, keď v rozhodcovskom konaní bol zistený nedostatok právomoci rozhodcu rozhodnúť o nároku žalobcu. Samotné rozhodcovské konanie a exekučné konanie bolo vedené bez toho, aby žalobca mal k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vydané právomocným (príslušným) orgánom. Preto premlčacia doba plynula po celý čas rozhodcovského a exekučného konania. Námietka žalobcu ohľadne spočívania premlčacej doby nebola dôvodná.

15. Vo vzťahu k posúdeniu plynutia premlčacej doby v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka odvolací súd nezistil žiadne pochybenie na strane súdu prvej inštancie.

16. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, vrátane výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnej žalovanej nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, nakoľko jej preukázateľne žiadne nevznikli.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p).